

er samtidig foreslået forhøjet med 40 pct. under hensyn til den ved ændringsforslag nr. 4 og 5 foreslåede forhøjelse af tillægspensionsbeløbene.

Til nr. 11.

Ændringsforslaget er en konsekvens af de foran anførte ændringsforslag vedrørende enkepension. Det findes rigtigst, at der gives den kommende ledelse for Arbejdsmarkedets Tillægspension tid til nærmere at vurdere omkostningerne herved samt mulighed for selv at afgøre, på hvilken måde der bedst skabes dækning for merudgifterne.

Til nr. 12.

Ændringsforslaget er en konsekvens af ændringsforslag nr. 10.

Til nr. 13.

Det er over for udvalget oplyst, at den i bestemmelsen fastsatte frist, hvorefter indbetaling af bidragene skal ske inden 14 dage efter opkrævningsperiodens udløb, i særlige tilfælde vil være for kort til at kunne overholdes. Det foreslås derfor, at arbejdsministeriet i sådanne særlige tilfælde får adgang til efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension at fastsætte en længere tidsfrist.

Til nr. 14.

Efter lovforslaget vil et eventuelt ansvar for manglende indbetaling af bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension normalt påhvile arbejdsgiveren, der i påkommende fald hæfter for hele det manglende bidrag. Såfremt arbejdsgiveren imidlertid eksempelvis er gået konkurs, vil lønmodtageren kunne komme i den situation, at han uden egen skyld mister anciennitet.

Tillægspensionsudvalget har i sin betænkning ikke ment at burde gå ind for, at der indrømmes Arbejdsmarkedets Tillægspension en fortrinsstilling i tilfælde af den betalingspligtiges konkurs. Som begrundelse herfor har udvalget anført, dels at der er foreslået såvel strafgebyr som bødestraf over for forsømmelige arbejdsgivere, dels at det i det enkelte tilfælde må antages kun at ville dreje sig om relativt små beløb.

Uanset at disse betragtninger kan til-

trædes, må man dog anse det for rigtigst, at manglende indbetaling i tilfælde, hvor der ikke findes dækning i den betalingspligtiges bo, ikke bør komme den lønmodtager, for hvem der jo er foretaget tilbageholdelse i lønnen, til skade med hensyn til oparbejdelse af pensionsanciennitet, men at denne risiko overtages af Arbejdsmarkedets Tillægspension. Det stillede ændringsforslag tager i øvrigt sigte på konkurs, insolvente dødsboer, der behandles efter skiftelovens kap. III, likvidation af aktieselskaber, tvangsakkord og tilfælde, hvor det f. eks. ved en udlægsforretning konstateres, at der ikke er dækning for bidrag hos arbejdsgiveren, og hvor en konkursbehandling ikke kan forventes at ville give dividende til simple fordringer.

Til nr. 15.

Den som § 27 foreslåede bestemmelse erstatter § 27, stk. 1, litra a) i det fremsatte lovforslag. Den af bestemmelsen omfattede kreds af personer er dog udvidet med repræsentantskabsmedlemmerne, direktøren, aktuarerne og revisorerne. Også området for de strafbare handlinger er udvidet, idet der nu tillige gives lovhjemmel til at straffe bestyrelsesmedlemmerne m. v., såfremt de afgiver urigtige eller vildledende oplysninger vedrørende Arbejdsmarkedets Tillægspension til offentlige myndigheder eller til ledelsen som sådan, eller såfremt de uden at overtræde lovens bestemmelser gør sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed, der kan medføre tab for institutionen eller medlemmerne.

Endelig er strafferammen udvidet til også at omfatte hæfte, hvorimod man har bibeholdt bestemmelsen om, at et forhold, der tillige indeholder en overtrædelse af bestemmelser uden for tillægspensionsloven, henføres under disse bestemmelser, såfremt den efter dem forskyldte straf er strengere end fastsat i § 27. Som eksempel kan nævnes forhold, der kan henføres under den borgerlige straffelovs bestemmelser om falsk forklaring for retten (§ 158), underslæb (§ 278, nr. 3), bedrageri (§ 279) eller mandatsvig (§ 280).

Efter disse udvidelser svarer § 27 til de regler, der er fastsat i bankloven og i loven om forsikringsvirksomhed.